

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

licet non minor hac vanitate vanitas, quod nimirum antiqua illa, quæ refodimus, iam dudum obliuione sepulta sunt; quod est quartum Ecclesiastæ confectarium.

SECTIO QUINTA. ECCLESIASTES.

VERS. II. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in nouissimo.

METRICA PARAPHRASIS.

EXCVTE prisci scrimia sæcli:
Vetera agnosces, quæ noua reris.
 Sed nos cui rota præcipitans
 Ad Letheos abripit haustus:
 Et velut horâ truditur hora,
 Luxque fugacem lucem interimit;
 Sic quod lapsæ tempore gestum est,
 Quæ ponè subit, proterit ætas.
 Vbi tot clari decora ingenij,
 Quot multiplici sapiens partu
 Charæ soboli fudit Adamus?
 Vbi nunc artes, quas cælesti
 Propius fonti diuite venâ
 Protulit æuum? Tot ubi heroës
 Inchyta nati sidera mundi?
 Vbi Noxam mersa tulerunt
 Sæcla carinam, vix bis denos
 Numero ex omni nouisse datum est.

F

I nunc,

I nunc, factis porrige famam:
 Famam ingenio, famamque opibus,
 Famam intrepidâ molire manu:
 Cuncta immemori nocte recondet
 Sera vetustas. Age corticibus
 Inserere amores, ut cum tiliis
 Nomina crescant: seu a securis,
 Nemorum celsis inimica comis,
 Longum tiliis invidet ævum.
 Pario titulos marmore sculpas;
 Dum tempus edax monumenta terit,
 Obsita titulis saxa fatiscunt.
 Si mors saxis tiliisque venit,
 Quis victuris credere chartis
 Vitæ sataget labilis umbram?
 Si post cineres fœnora vitæ
 Serâ affectas laude nepotum;
 Altera tandem te fata manent.
 Postuma quidquid proferet ætas,
 Postuma rursus proruet ætas.

PROSA EXEGESIS.

QVARTVM hoc est Ecclesiastæ confectarium, quod
 ex caducâ rerum creatarum naturâ, fluxuque per-
 petuo deducit, præteritorum scilicet sæculorum om-
 nium obliuio: quâ luculenter eos vanitatis redarguit,
 qui semimortuam in terris nominis immortalitatem
 sectantur. Quæ quidem vanitas plerisque hominum,
 ac præsertim optimis quibusque, & ad virtutem na-
 tis, fucum facit, dum amplissimum virtutis præmium
 esse gloriam arbitrantur, & mortali immortalitatem
 non esse contemnendam. Quinimò, si M. Tullium
 audi-

Obliuio va-
 nitatē glo-
 riæ famam
 ostendit.